

Hagediensten 7 september 2025

Deuteronomium 30,15-20

Lucas 14,25-33

Nu kies dan het leven.

Kiezen... het zal u niet ontgaan zijn dat het daarover gaat vanmorgen.

Niet zomaar keuzes...leven en dood, zegen en vloek klonk er.

Leven vanuit Gods grote liefde voor ons proberen , een waarachig volgeling van Jezus zijn . Radicale keuzes.

Terwijl ik woorden zocht bij de teksten van deze morgen klonk in me: keuzes op leven en dood...hoe ziet dat er voor mij, voor ons uit en ik moest denken aan een bericht in mijn mailbox van een maand geleden.

Een boodschap van Daoud, u weet wel die christelijke Palestijn met zijn boerderij op de Wes bank, waar bij de ingang op een grote steen staat ...we refuse to be ennemies.Zou het hem en zijn familie lukken dat nog steeds waar te maken.

Kiezen ze nog altijd voor Liefde die sterker is dan haat,...en wat helpt hem de gelovige man die hij probeert te zijn...te blijven..

Ik lees u een paar regels voor uit de brief die hij schreef:

. Soms voelt het alsof we leven in een gevangenis. En toch, zoals de apostel Paulus vanuit zijn cel brieven van kracht en bemoediging schreef, zo willen ook wij onze stem laten horen – juist vanuit deze plek van beproeving – om anderen moed te geven.

Wij geloven dat, ook al kunnen onze lichamen worden tegengehouden, onze geest nooit gevangen kan worden gezet. Laten we samen blijven voortgaan – liefde zaaiend waar haat heerst, geloof waar twijfel leeft, en hoop waar duister is.

Tot zover Daoud.

Tot op vandaag gaan er vrijwilligers , ook uit Nederland , naar de boerderij toe om Daoud en zijn familie minimale bescherming te bieden tegen over alle geweld en vernietiging om hem heen.

Zou ik, als ik 10 of 20 jaar jonger was ervoor kiezen om ook zo'n vrijwilliger te worden??.

Laten we naar onze teksten terug gaan.

Mozes, hoofdrolspeler in Deuteronomium, weet en voelt , 120 jaar oud, dat zijn dagen geteld zijn. Nog één keer spreekt hij zijn volk toe. Veertig jaar trok hij met zijn volk door de woestijn, deelden ze lief en leed met elkaar, hoogtepunten diepe dalen.

Zagen steeds meer uit naar dat beloofde land...land van melk en honing dat de Eeuwige hen toegezegd had.

Mozes In zijn leiderschap maakte hij goede en foute keuzes, liet hij zich leiden door de Eeuwige, maar koos soms ook voor een eigen weg keerde zich tegen God.... dat kwam hem duur te staan...hij zou dat land van belofte niet binnen mogen trekken samen met zijn volk. In hoofdstuk 34 lezen we dat de Eeuwige hem van af de hoogte van de berg Pisga dat hele land van belofte laat zien, waarna hij sterft.

Vanmorgen hoorden we een gedeelte uit zijn laatste rede:
Goed en kwaad, leven en dood...daar gaat het om.
Kies je je voor het goede, het leven ,dan zal je voorspoed kennen,
of in de woorden van de Naarder vertaling
als je de Eeuwige liefhebt en je zijn geboden en leefregels in acht
neemt : leven zul je dan en talrijk worden
zegenen zal jou de Ene je God, in het land dat ik je beloofd heb.
Maar als je hem de rug toekeert en buigt voor andere goden, het
kwaad de ruimte geeft in je leven dan zul je verloren raken, tot niets
goeds meer in staat.

Nu, kies dan het leven, opdat je leeft, jij en je nakomelingen
Door lief te hebben de ene je God, door te horen naar zijn stem, te
luisteren naar zijn geboden, ze te doen.
Deuteronomium, het boek van de woorden,
niet zomaar woorden..de thora, levensregels,
Ze worden in dit vijfde bijbelboek allemaal nog eens uitgelegd ..
en in de laatste hoofdstukken samengevat in de kernwoorden die we
hoorden. Horen en doen....

Kiezen tussen goed en kwaad, leven en dood.
Stevige discussie kleurde onze voorbereiding.
Kwaad...daar kiezen we toch niet voor.
Wij doen ons best zo goed als mogelijk te leven.
We herinnerden ons de catechismus, die we in onze jeugd leerden:
“de mens is ganselijk onbekwaam en geneigd tot alle kwaad”
Die woorden uit het verleden , die hebben we toch ver achter ons
gelaten? Zit het kwaad in ons??
Hoe vaak sta ik niet voor de keus die te maken heeft met leven of
dood.
Denk eens aan ... de opwarming van de aarde, de milieuramp die
zich opdringt en de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen in
gevaar brengt.
Heb ook ik mede de aarde opgebruikt, ben ook ik daar
verantwoordelijk voor ?

Wij proberen toch het goede te doen, het kwade te laten

In onze voorbereiding klonk:

wij zijn fan van het ov (vinden de auto voor de deur wel een prettig en veilig gevoel, voor het geval dat...)Nemen ons lunchpakket in stoffen zakjes of broodtrommeltjes mee.

Zijn verontwaardigd over alle plastic verpakking in de supermarkt...niet één maar twee plasticjes om een pak koekjes

En als je dan de beelden ziet van die dikke lagen plastic op de bodems van de oceanen... die het leven daar vergiftigen en verstikken Zijn we dan door onze luxe en overvloed dan niet mede verantwoordelijk aan die opwarming en vernietiging van de aarde? Lastige vragen....vonden we en vinden we.

Kiezen,voor het leven...iedere dag je laten leiden door die tien woorden ten leven, daar gaat het om we zullen er straks van zingen.

Deze woorden aan ons opgedragen....

hier en heden prent ze in je hart,
berg ze in het binnenst van je ziel,

|

Radicale keuzes, die worden ook gevraagd aan ons in de lezing uit Lucas.

Eerste vers: Jezus is op weg....naar Jeruzalem. Grote groep mensen trekt met hem mee

Wat wordt er van je gevraagd wanneer je met hem meetrekt?

Eerste voorwaarde: je vader,moeder , broers en zussen...ja zelfs je zelf te haten hoorden we.

Haten: afschrikwekkend woord.

Zeker wanneer het gaat om wie je lief zijn, om de liefde die je voor jezelf mag voelen.

Maar in Bijbelse betekenis kan het ook anders ingevuld worden namelijk: op de tweede plaatst stellen.

Jacob heb ik liefgehad, maar Esau heb ik gehaat....hij dacht recht te hebben als de eerste zoon, maar werd de tweede.

Ik vind het jammer dat de bijbel in gewone taal het woord opgeven ipv haten gebruikt. Opgeven, is dat je niet meer verder gaat , of kan gaan met de mens van wie je houdt, en jezelf opgeven klinkt ook niet Bijbels voor mij.

Luister maar naar de samenvatting van de geboden die Jezus geeft in 10 e hoofdstuk van Lucas

God lief hebben boven alles en de naaste als jezelf.

Jezelf op de tweede plaats zetten...dat klinkt dan begrijpelijker

Tweede vers ,draag je eigen kruis: Je mag meetrokken met alles wat je wel en niet bent. Je eigen kruis...je pijn, je onvermogen, je valkuilen waar je altijd weer in kunt stappen.

Het mag er zijn op weg met hem.

En dan volgen in onze tekst die twee gelijkenissen over de toren en het te kleine leger, waar je mee de veldslag zou moeten beginnen.

Jezus, zoon van zijn traditie, leeft ook met de verhalen van zijn volk.

Zoals het verhaal van de toren niet afkomt, doordat mensen elkaar niet meer verstaan

De toren van Babel, die tot in de hemel zou moeten gaan reiken, om dicht bij, om als God te zijn....Symbool van macht en aanzien.

Ook in onze dagen is zo'n hemelhoge toren een

waan- denken om je zo tot superieur te kunnen verhogen

Als volgeling van Jezus bedenk je je wel tien keer om zo aanzien te verwerven.

Evenals de gedachte van die koning met zijn legertje die eigenlijk een grote en sterke vijand tegemoet wil treden. Bedenk je...ga onderhandelen, sluit zo mogelijk vrede.

Met Jezus op weg gaan vraagt dus om keuzes maken,

Loslaten wat in de weg zit om tot een mens van waarde te mogen worden.

Een vrouw/manproberen te zijn die kiest voor het leven,elk dag opnieuw

voor goed tegenover het kwaad waar we zoveel van horen elke dag opnieuw.

Hoe blijf je volhouden te geloven in een leven waar het goed zal zijn voor ieder menskenkind.

Hoe voed je je ziel?

Misschien wel door de prachtige liederen die we vandaag zingen.

misschien wel door te blijven lezen in dat wonderschone, maar ook zo moeilijke boek, de Bijbel.

Daarin valt te lezen wat goed is en wat slecht, zoals in de eerste psalm:

Goed is

dat je niet doet wat slecht is

niet achter oplichters aanloopt

niet met Ploert en Schender heult

niet je schouders ophaalt

'ploert en schender, ach

zo is de wereld'

Goed is dat je goede woorden

overweegt en wil:

heb je naaste lief die is als jij

de vluchteling, de arme doe hen recht.

Prent ze in het hart van je verstand,

die woorden zeg ze

voor je uit

gezegend ben je

een boom aan stromend levend water

vruchten zal je dragen

blad dat niet vergeelt

het zal je goed gaan.

Oplichter

Ongezegd zal je zijn.

Een storm steekt op

je waait de leegte in.

